

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12C/126/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814212837
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3814212837.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Róbertom Matulákom v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s. so sídlom Piešťany, Teplická č. 7434/147, IČO 36 234 176, zast. Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom v Trenčíne, Piaristická 707/25, proti žalovanej: Q. X., nar. X.X.XXXX, bytom V., Františka Z. XX/XX, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Lučenec, J. Kráľa č. 5/A, za účasti osobitného subjektu na strane žalovanej, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Námestie legionárov č. 5, IČO 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Lučenec, J. Kráľa č. 5/A, o zaplatenie 398,57 eur s príslušenstvom a o vzájomnom návrhu žalovanej, o zaplatenie 780,22 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej sumu 780,22 eur spolu s 5,25%-tným ročným úrokom z omeškania od 22.2.2014 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej a Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove, k rukám ich právneho zástupcu, náhradu trov konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou podanou na tunajší súd dňa 14.7.2014 si uplatnil voči žalovanej nárok na zaplatenie sumy 398,57 eur s úrokom z omeškania vyčísleným v sume 60,25 eur a s úrokom z omeškania 8,15 % ročne zo sumy 398,57 eur od 1.7. 2014 do zaplatenia. Uviedol, že dňa 19.2. 2003 uzavreli strany revolvingovú úverovú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov - revolvingového úveru vo výške úverového rámca v sume 995,82 eur zo strany žalobcu žalovanej prostredníctvom úverovej karty. Neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy sú Úverové zmluvné podmienky žalobcu (ďalej len „UP“) a žalovaný zároveň obdržal od žalobcu ako neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy (ďalej len „UZ“) aj Príručku pre držiteľa, ktorej súčasťou je sadzobník poplatkov (ďalej len „Sadzobník“). Žalovaný podpisom UZ a UP potvrdil, že bol s nimi oboznámený, rovnako ako potvrdil oboznámenie sa s metodickou príručkou, ktorej súčasťou bol aj Sadzobník. Že ide o revolvingový úver, ktorý žalovaný čerpal prostredníctvom kreditnej karty je evidentné už zo samotnej lícnej strany UZ, kde je uvedené, že sa dohodla výška kreditného limitu (úverového rámca). Rovnako je to zrejme aj z UP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou UZ. Žalovaný sa zaviazal riadne a včas splatiť žalobcovi poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach s termínom splatnosti a vo výške určenej v UZ na jej lícnej strane, pričom prvú splátku bol žalovaný povinný zaplatiť až v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom vykonal prvé čerpanie z úverového účtu. Počet splátok vzhľadom na typ úveru nebolo možné vopred dohodnúť. Žalovaný sa tiež zaviazal zaplatiť takisto úroky z poskytnutého úveru vo výške aktuálne platnej mesačnej úrokovej sadzby v okamihu splátky úveru, v ktorej je obsiahnutá platba úroku a poplatky za poskytované služby podľa Sadzobníka. Vzhľadom na charakter úveru nie je možné určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“) priamo v UZ, pretože sa úver čerpá a dopĺňa na základe vôle odporcu, a tým sa menia aj údaje relevantné pre výpočet RPMN. Žalovaný

bol v omeškaní s úhradou svojho záväzku tak, ako je uvedené v priloženom splátkovom kalendári, z ktorého vyplýva prehľad jednotlivých platieb žalovaného a spôsob ich započítania. V zmysle Hlavy UP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru bol žalovaný žalobcom vyzvaný listom zo dňa 27.12. 2012 k splateniu celého zostatku úveru, ktorý pozostáva z nezaplatených splátok po splatnosti, upomienky a zmluvnej pokuty (ak boli vygenerované) a zo zosplatených budúcich splátok, v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Tento postup žalobcu bol v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Sadzba úroku z omeškania vo výške 8,15 % ročne bola uplatnená od 11.1. 2013, teda 15 - ty deň odo dňa odoslania Výzvy k splateniu celého dlhu. Vzhľadom na uvedené vznikol žalovanému dlh pozostávajúci z istiny vo výške 382,93 eur a z úroku za hotovostné transakcie vo výške 15,64 eur.

2. Písomným podaním z 13.8. 2014 doručeným súdu 15.8. 2014 vstúpil do konania vedľajší účastník na pomoc a podporu žalovanej, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove.

3. Písomným podaním z 6.10. 2014 Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS uviedlo, že v predmetnej veci ide o spotrebiteľskú vec a UZ obsahuje neprijateľné podmienky, ktoré súd skúma ex offo. Predmetná UZ uzatvorená podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch nespĺňala náležitosti podľa zákona - neobsahuje obligatórnu náležitosť - RPMN a navyše v nej nie sú vôbec dojednané úroky a poplatky. Na uvedenom základe sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Citoval ustanovenia §§ 52 ods. 2, 53 ods. 2,3 a 5 a 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Považoval za dôležité poukázať predovšetkým na prvotný právny titul, na zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 5206145013 zo dňa 19.2. 2003 uzavretej medzi žalobcom a žalovanou, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úverový rámec vo výške 30.000 Sk (995,81 eur). Úver mala žalovaná splatiť mesačnými splátkami vo výške 1.200 Sk (39,83 eur). V danom prípade došlo nepochybne k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá musí obsahovať obligatórne náležitosti podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase uzatvorenia UZ. Konkrétne podľa § 4 ods. 2 písm. g/ cit. zákona v znení účinnom ku dňu podpisu, UZ musí obsahovať RPMN. V prípade, že takéto náležitosti v UZ chýbajú, považuje sa podľa § 4 ods. 3 cit. zákona poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Navyše v UZ absentuje údaj v zmysle § 4 ods. 2 písm. a/ cit. zákona, a to údaj o sume, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere (§ 4 ods. 4 zák. č. 258/2001 Z.z.). Z UZ jasne, určito a zrozumiteľne nevyplýva, koľko z uvedenej mesačnej splátky zaplatí žalovaný spotrebiteľ na istinu, úroky a poplatky. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nemá nárok na zaplatenie úrokov a iných poplatkov, ktoré nedojednal so spotrebiteľom priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere. V zmysle UP žalobcu, konkrétne hlavy 8. § 2 mala vzniknúť žalovanej povinnosť splatiť len celý čerpaný úver. Podľa žalobného návrhu si žalobca uplatňuje nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, a to na základe hlavy 8. § 3 UP, s čím nesúhlasí. Zaplatenie zmluvnej pokuty je v zmysle ust. § 544 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) viazané na porušenie konkrétnej zmluvnej povinnosti. V tomto prípade bola zmluvná pokuta dohodnutá podmienená, čo nie je v súlade s uvedeným ustanovením, pretože vznik povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu bol viazaný na zosplatenie úveru, ktoré však nenastávalo priamo porušením zmluvnej povinnosti, ale až zaslaním výzvy zo strany žalobcu, teda na jeho požiadanie. Na základe predloženého splátkového kalendára žalovaná doteraz uhradila žalobcovi sumu 4.872,07 eur (súčet všetkých súm pod položkou „úhrada“). Z listín predložených žalobcom vyplýva, že výška úveru reálne čerpaného žalovanou je 2.873,58 eur (súčet všetkých súm pod položkou „výbery z bankomatu“ a „platby kartou“). Z dôvodu, že žalovaná žalobcovi z poskytnutého úveru vrátila viac, než jej žalobca poskytol, žalobca žiada žalovanú o zaplatenie sumy 398,57 s príslušenstvom bez právneho titulu a z týchto dôvodov žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Súčasne namietal formálnu nedostupnosť UZ spôsobenú drobným len s veľkými ťažkosťami čitateľným písmom v kombinácii s množstvom neprehľadných povinností ukladaných žalovanej ako úverovému dlžníkovi. Zmluva s uvedenými nedostatkami predstavuje nekalú praktiku v zmysle Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4. 1993 ako aj v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a nemôže tak požívať právnu ochranu.

4. V písomnom podaní zo dňa 19.3. 2015 žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu sa v podstate stotožnila s predchádzajúcimi tvrdeniami vedľajšieho účastníka, so vstupom ktorého do konania na jej strane súhlasila. Uviedla, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí podľa § 4 ods. 2 písm. a/ a g/ zákona č. 258/2001 Z.z. obsahovať údaj o sume, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a RPMN. RPMN odzrkadľuje celkovú odplatu za poskytnutie úveru a je referenčným údajom slúžiacim spotrebiteľovi pre porovnanie výhodnosti ponúkaného finančného produktu s obdobnými

finančnými produktmi na trhu. V prípade, že údaj o RPMN v zmluve absentuje, považuje sa poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, čoho si musel byť žalobca ako odborne a právne znalý dodávateľ vedomý. Na dôvažok, v UZ súčasne úplne absentuje aj akékoľvek dojednanie o úrokoch a poplatkoch za poskytnutie (predaj) spotrebiteľského úveru, čo má v zmysle vtedy platnej a účinnej právnej úpravy za následok, že žalobca v postavení veriteľa nemôže požadovať od žalovanej zaplatenie nedojednaných úrokov a poplatkov (§ 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z.), čoho si musel byť žalobca ako odborne a právne znalý dodávateľ vedomý. Úrok je jedným z definičných znakov zmluvy o úvere. UZ neobsahuje vo svojej lícnej časti údaj, ktorý by sa týkal úrokov, o ktoré bude úver navýšený. Zákon síce explicitne neupravuje úrokovú sadzbu ako obligatórnu náležitosť, upravuje však dôsledky neuvedenia úrokov (§ 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z.). Na vyššie uvedenej právnej kvalifikácii nič nemení ani skutočnosť, že žalobca mal žalovanej poskytnúť tzv. revolvingový úver. Finančný spotrebiteľ totiž musí vždy vopred dostať písomne ponuku za akých podmienok, za akú odplatu, môže úver čerpať a len pokiaľ k takejto ponuke obsahujúcej zákonom požadované náležitosti účinne svojím prejavom vôle pristúpi, iba vtedy možno hovoriť o platnom dojednaní o poskytnutí spotrebiteľského úveru, zakladajúcom súčasne nárok veriteľa na odplatu za jeho poskytnutie. Zásadný právny význam podľa neho má aj skutočnosť, že žalobca kontinuálne a opakovane požičoval peniaze žalovanej od roku 2003 do roku 2011, bez toho, že by žalobca akokoľvek dal do súladu UZ s platnou legislatívou upravujúcou predaj finančných produktov. Žalobca podľa jeho názoru nastavil úmyselne svoj úverový produkt tak, aby žalovaná opakovane (cyklicky) čerpala peňažné prostriedky v priebehu dlhej časovej periódy bez toho, aby mala (resp. reálne mohla mať) prehľad o koľko v skutočnosti požičaná peniaze prepláti. K uvedenému záveru ich vedie obsah zmluvných formulárov žalobcu a spôsob poskytovania peňažných prostriedkov žalovanej. Z vyššie uvedených dôvodov žiadal žalobcu, keďže žalovaná z žalobcom poskytnutého úveru žalobcovi vrátila viac, než jej tento poskytol, v celom rozsahu ako nedôvodný zamietnuť. Súčasne, s poukazom na ust. § 97 Občianskeho súdneho poriadku, podala žalovaná vzájomný návrh, ktorým si v konaní podľa §§ 451 ods. 1 a 2 OZ uplatnila nárok, ktorý pozostáva zo súčtu 12 úhrad, ktoré žalovaná uskutočnila v období od 2.12. 2011 do 21.2. 2014 spolu vo výške 780,22 eur z titulu uzatvorenej UZ, hoci na základe žalobcom predložených listín možno konštatovať, že žalobca sa bezdôvodne obohatil (plnenie bez právneho dôvodu) na úkor žalovanej o sumu 1.998,49 eur (4.872,07 eur - 2.873,58 eur). Žalovaná si v konaní uplatnila aj úroky z omeškania zo sumy 780,22 eur vo výške 5,25 % ročne od 22.2. 2014 do zaplatenia, t. j. počnúc dňom nasledujúcim po poslednej úhrade, resp. po poslednom plnení žalovanej bez právneho titulu v prospech žalobcu zo dňa 21.2. 2014, t. j. odo dňa 22.2. 2014.

5. Po vykonanom dokazovaní, vypočítaním právneho zástupcu žalovanej a vedľajšieho účastníka, oboznámením s obsahom žaloby, výpisom z Obchodného registra na žalobcu, Úverovou zmluvou zo dňa 19.2. 2003, Úverovými zmluvnými podmienkami žalobcu, Sadzobníkom poplatkov a odmien (č. l. 14), Výzvou žalobcu adresovanou žalovanej zo dňa 27.12. 2012 k splateniu celého úveru spolu s poštovým podacím hárkom z 28.12. 2012, výpisom čerpania, splátok a úhrad (č. l. 17), písomným podaním vedľajšieho účastníka zo dňa 6.10. 2014, písomným podaním právneho zástupcu žalovanej zo dňa 19.3. 2015 a ďalšími dôkazmi, tvoriacimi obsah spisu, mal súd zistený tento skutkový stav veci:

6. Dňa 19.2. 2003 uzavrel žalobca ako veriteľ so žalovanou ako dlžníkom UZ, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov - revolvingového úveru vo výške úverového rámca (kreditného limitu) 30.000 Sk (995,82 eur) zo strany žalobcu žalovanej prostredníctvom úverovej karty. Žalovaná sa zaviazala riadne a včas splatiť žalobcovi poskytnutý úver v pravidelných mesačných splátkach vždy k 20. dňu v mesiaci. Mesačné splátky boli dohodnuté vo výške 1.200 Sk (39,83 eur). Ročná úroková sadzba nie je v UZ uvedená a takisto v UZ nie sú uvedené ani poplatky a nie je v nej uvedená ani RPMN. Celkové náklady spotrebiteľa neboli v zmluve vyčíslené.

7. Žalovaná úver riadne a včas nesplácala, preto ju žalobca listom zo dňa 27.12. 2012 vyzval k splateniu celého dlhu v sume 875,19 eur a to bez akejkoľvek špecifikácie tejto sumy. V zmysle § 2 Hlavy 8 s názvom Zánik úverovej zmluvy: „Klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že a/ klient sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace...“.

8. Žalobkyni prostredníctvom kreditnej karty bol žalobcom poskytnutý úver v celkovej výške 2.873,58 eur. Spolu mala žalovaná žalobcovi vrátiť sumu 5.270,64 eur, z ktorej sumy okrem istiny vo výške 2.873,58 eur predstavovali úroky sumu 1.984,30 eur, poplatky za výber z bankomatu sumu 34,84 eur, poplatok za výpis z účtu 162,54 eur a úrok za hotovostné transakcie sumu 215,38 eur.

9. Žalovaná žalobcovi v skutočnosti zaplatila sumu 4.872,07 eur, z ktorej sumy bola suma 2.490,65 eur započítaná na istinu úveru, suma 1.984,30 eur na úrok, suma 34,84 eur na poplatok za výber z bankomatu, suma 162,54 eur na poplatok za výpis z účtu a suma 199,74 eur na úrok za hotovostné transakcie.

10. V konaní si žalobca voči žalovanej uplatnil zvyšok nezaplatennej istiny vo výške 382,93 eur a úrok za hotovostné transakcie vo výške 15,64 eur.

11. Právny zástupca žalobcu vo svojom písomnom podaní zo dňa 28.4. 2015 na žalobe zotrval. Uviedol, že UZ je platná a účinná, obsahuje všetky zákonom predpísané obsahové náležitosti, má písomnú formu, je prejavom slobodnej vôle žalovanej a žalobcu, je uzatvorená v súlade s právnymi predpismi, ktoré boli platné a účinné v čase uzatvorenia UZ a neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky.

12. Právny zástupca žalovanej a vedľajšieho účastníka na jej strane na pojednávaní pred súdom uviedol, že z UZ nie je zrejmé, akú odplatu zaplatí žalovaná za poskytnutý úver. Žalobca nijakým spôsobom nešpecifikoval v hlavnej časti ÚZ ročnú úrokovú sadzbu, ktorou sa bude poskytnutý úver úročiť a taktiež nešpecifikoval poplatky spojené s poskytnutým úverom, ktoré sú spôsobilé navýšiť celkovú odplatu za úver. Má za to, že tak zásadné údaje majú byť dojednané v hlavnej časti úverovej zmluvy, s ktorou je spotrebiteľ riadne oboznámený a tieto údaje nemajú byť uvádzané iba formou neurčitých odkazov na ďalšie dokumenty, ako napr. ťažko čitateľné úverové podmienky, resp. sadzobník, s ktorým žalovaná oboznámená nebola, ktorý tiež nie je podpísaný. Obdobný právny názor vyslovil aj Ústavný súd Českej republiky v náleze č. IUS 3512/2011, ktorý síce pojednával v zmluvnej pokute, možno ho však analogicky použiť v prejednávanej veci v smere, že tak dôležité údaje, akými sú úrok a súvisiace poplatky s úverom, majú byť uvádzané v hlavnej časti ÚZ. V zmysle vtedy platného zákona o spotrebiteľských úveroch, navrhovateľ nesmie od spotrebiteľa požadovať úroky a poplatky, ktoré neboli dojednané priamo v zmluve. Má za to, že žalobca mal právny titul iba na zaplatenie skutočne čerpanej sumy. V tomto prípade bol dlh žalovanej voči žalobcovi dlh v celom rozsahu splnený a teda žiadal, aby bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal za to, že žalobca prijímal od žalovanej aj úhrady, na ktoré neexistoval právny titul, čím dochádzalo zo strany žalobcu k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalovanej. Žalovaná v domnení, že stále spláca svoj dlh, úhrady vykonávala, avšak bez toho, aby na tieto mal žalobca právny titul. Na základe uvedeného, žalovaná si v tomto konaní podala vzájomný návrh, ktorým sa dožadovala od žalobcu zaplatenia sumy 780,22 eur a to z titulu bezdôvodného obohatenia. Vzhľadom na vyššie uvedené žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu, a tiež žiadal, aby bol žalobca zaviazaný zaplatiť jej sumu uplatnenú vo vzájomnom návrhu spolu s 5,25 % - ným ročným úrokom z omeškania. Potvrdil, že žalovaná UZ uzatvorila. Nemal bližšie informácie o tom, na aký účel žalovaná peniaze z úveru potrebovala. V čase podpisu zmluvy žalovaná nevedela o koľko viac bude musieť žalobcovi za poskytnutý úver peniaze vrátiť. Žalovaná síce je pod UP podpísaná, tieto sú však napísané tak drobným písmom, že možno predpokladať, že si tieto vôbec neprečítala. Takisto v UP nie je uvedená ani úroková sadzba úveru a pokiaľ tieto podmienky odkazujú na sadzobník, z konverzácie s žalovanou má za to, že takýto sadzobník jej zaslaný ani nebol a že s obsahom tohto sadzobníka ani nebola pravdepodobne zo strany žalobcu oboznámená. Žalovaná sa až v priebehu tohto konania dozvedela, že sa žalobca na jej úkor bezdôvodne obohacuje a preto žiada v tomto konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia a to v sume 780,22 eur a to za obdobie od 2.12.2011 do 21.2.2014.

13. Ako bolo už uvedené vyššie, stranami sporu uzavretá UZ bola uzavretá podľa príslušných ustanovení zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene zákona o obchodnej inšpekcii.

14. Aplikujúc ust. § 2 písm. a) a b), § 4 ods. 1, 2 písm. a) a g), 4 a 5 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (platného a účinného v čase uzavretia Zmluvy o splátkovom úvere), § 52 ods. 2 OZ, § 53 ods. 1, 2, 3 a 5 OZ, § 54 ods. 1 a 2 OZ, § 37 ods. 1 OZ, § 451 ods. 1 OZ a § 457 OZ, na vyššie uvedený zistený skutkový stav veci, súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 12C/126/2015-57 zo dňa 30.4. 2015 žalobu žalobcu zamietol a súčasne uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanej sumu 780,22 eur spolu s 5,25 %-ným ročným úrokom z omeškania od 22.2. 2014 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

15. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že predloženými listinnými dôkazmi ale aj vyjadreniami účastníkov mal jednoznačne poukázané, že dňa 19.2. 2003 uzavrel žalobca s žalovanou

ako dlžníkom úverovú zmluvu, na základe ktorej poskytol žalovanej revolvingový úver s úverovým rámcem 30.000 Sk /995,82 eur/, pričom žalovaná prostredníctvom kreditnej karty vyčerpala od žalobcu peňažné prostriedky v celkovej sume 2.873,58 eur. Úver mala žalovaná splatiť mesačnými splátkami vo výške 1.200 Sk /39,83 eur/. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí podľa § 4 ods. 2 písm. a) a g) zákona č. 258/2001 Z.z. obsahovať údaj o sume, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a RPMN. RPMN odzrkadľuje celkovú odplatu za poskytnutie úveru a je, ako to uviedol aj právny zástupca žalovanej a vedľajšieho účastníka, referenčným údajom slúžiacim spotrebiteľovi pre porovnanie výhodnosti ponúkaného finančného produktu s obdobnými finančnými produktmi na trhu. V prípade, že údaj o RPMN v zmluve absentuje, považuje sa poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, čoho si musel byť žalobca ako dodávateľ vedomý. Úverová zmluva súčasne neobsahuje akékoľvek dojednanie o úrokoch a poplatkoch za poskytnutie spotrebiteľského úveru, čo má v čase uzatvorenia úverovej zmluvy za následok, že žalobca v postavení veriteľa nemôže požadovať od žalovanej zaplataenie nedojednaných úrokov a poplatkov /§ 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z./. Úrok je jedným z definíčných znakov zmluvy o úvere. Úverová zmluva pritom neobsahuje vo svojej lícnej časti údaj, ktorý by sa týkal úrokov, o ktoré bude úver navýšený. Uvedený údaj sa však nenachádza ani v úverových podmienkach, ktoré síce žalovaná podpísala, no vzhľadom na početnosť ich ustanovení, navyše napísaných malým, len ťažko čitateľným písmom, možno predpokladať, že pred ich podpisom si ustanovenia úverových podmienok žalovaná neprečítala a keby aj áno, sotva by ich obsahu bez bližšieho vysvetlenia porozumela. Zákon síce explicitne neupravuje úrokovú sadzbu ako obligatórnu náležitosť úverovej zmluvy, upravuje však dôsledky neuvedenia úrokov /§ 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z./. Na vyššie uvedenej právnej kvalifikácii nič nemení ani skutočnosť, že žalobca mal žalovanej poskytnúť tzv. revolvingový úver. Spotrebiteľ predsa musí vždy vopred dostať písomne ponuku za akých podmienok, za akú odplatu, môže úver čerpať a len pokiaľ k takejto ponuke, obsahujúcej zákonom požadované náležitosti, účinne svojím prejavom vôle pristúpi, iba vtedy možno hovoriť o platnom dojednaní o poskytnutí spotrebiteľského úveru, zakladajúcom súčasne nárok veriteľa na odplatu za jeho poskytnutie. Takisto ani v úverových podmienkach nie je uvedená úroková sadzba úveru a pokiaľ tieto podmienky odkazujú na Sadzobník, z vyjadrenia právneho zástupcu žalovanej vyplynulo, že Sadzobník žalovanej zaslaný ani nebol a že s obsahom tohto Sadzobníka ani nebola pravdepodobne zo strany žalobcu oboznámená. Aj podľa súdu zásadný právny význam má aj skutočnosť, že žalobca kontinuálne a opakovane požičiaval peniaze žalovanej od roku 2003 do roku 2011, bez toho, že by žalobca akokoľvek dal do súladu úverovú zmluvu s platnou legislatívou, upravujúcou predaj finančných produktov. Žalobca aj podľa právneho názoru súdu nastavil úmyselne svoj úverový produkt tak, aby žalovaná opakovane /cyklicky/ čerpala peňažné prostriedky v priebehu dlhej časovej periódy bez toho, aby mala /resp. reálne mohla mať/ prehľad o koľko v skutočnosti požičané peniaze preplatí. Súd nesúhlasí s žalobcom v tom, že Zákon o spotrebiteľských úveroch nevyžaduje vzhľadom na revolvingový typ úveru údaj o RPMN, pretože RPMN mohla byť vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy, pričom nekonkretizuje, akým konkrétnym spôsobom má byť údaj o RPMN vyjadrený, teda či má byť napr. vyjadrený vo forme jedného konkrétneho čísla, alebo môže byť vyjadrený i vo forme určitého rozpätia ohraničeného minimálnou hodnotou RPMN a jeho maximálnou hodnotou. Podstatné však je podľa názoru súdu to, že údaj o RPMN v úverovej zmluve úplne absentuje. Pretože v úverovej zmluve nie je uvedený údaj o sume a počte splátok, údaj o úrokoch a iných poplatkov, veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Hoci žalobca tvrdil, že všetky potrebné údaje o sume, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov jasne vyplývajú z lícnej strany zmluvy, ktoré sú doplnené údajmi v príručke užívateľa predmetného úveru, s týmto dokumentom, tak ako bolo uvedené vyššie, žalovaná pred podpisom úverovej zmluvy nebola pravdepodobne oboznámená, resp. žalobca nepreukázal, že by s ňou žalovaná pred podpisom UZ oboznámila. Takisto súd dal do pozornosti formálnu nedostupnosť UZ spôsobenú drobným, len s veľkými ťažkosťami čitateľným písmom v úverových podmienkach v kombinácii s množstvom neprehľadných povinností ukladaných odporkyni ako úverovému dlžníkovi. Zmluva s uvedenými nedostatkami predstavuje nekalú prax v zmysle Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4. 1993 ako aj v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a nemôže tak požívať právnu ochranu. Na základe predloženého výpisu čerpania, splátok a úhrad, žalovaná doteraz uhradila žalobcovi sumu 4.872,07 eur. Pretože žalovaná z úverového zmluvného vzťahu zaplatila žalobcovi sumu vyššiu, než jej bola žalobcom z úverového zmluvného vzťahu poskytnutá /2.873,58 eur/, súd návrh žalobcu o zaplataenie istiny vo výške 398,57 eur /predstavujúcej rozdiel poskytnutého úveru s navýšením vo výške 5.270,64 eur a žalovanou žalobcovi zaplatenej sumy 4.872,07 eur s príslušenstvom /úroky z omeškania/, zamietol. Súčasne, s poukazom na § 97 O.s.p. podala žalovaná vzájomný návrh, ktorým si v konaní podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka uplatnila nárok, ktorý pozostáva zo súčtu 12 úhrad,

ktoré žalovaná uskutočnila v období od 2.12.2011 do 21.2.2014 spolu vo výške 780,22 eur, hoci na základe žalobcom predložených listín možno konštatovať, že žalobca sa bezdôvodne obohatil /plnenie bez právneho dôvodu/ na úkor žalovanej o sumu 1.998,49 eur /4.872,07 eur - 2.873,58 eur/. Z vyššie uvedených dôvodov uložil súd žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanej sumu 780,22 eur. Žalovaná si v konaní uplatnila aj úroky z omeškania zo sumy 780,22 eur vo výške 5,25 % ročne od 22.2. 2014 do zaplataenia, t.j. počnúc dňom nasledujúcim po jej poslednej úhrade, resp. po poslednom plnení žalovanej bez právneho titulu v prospech žalobcu zo dňa 21.2. 2014, t. j. odo dňa 22.2. 2014. Takto žalovanou v konaní uplatnené úroky z omeškania boli v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a preto súd uložil žalobcovi aj povinnosť zaplatiť žalovanej aj ňou uplatnené zákonné úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 22.2. 2014 do zaplataenia, t. j. počnúc dňom nasledujúcim po poslednej úhrade, resp. po poslednom plnení žalovanej bez právneho titulu v prospech žalobcu zo dňa 21.2. 2014, t. j. odo dňa 22.2. 2014.

16. Proti rozsudku podal odvolanie žalobca. Dal do pozornosti odvolacieho súdu rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp . zn. 3Cdo/112/2004 pojednávajúci o naliehavom právnom záujme na určovacej žalobe a uviedol, že podanie vzájomného návrhu na určenie neplatnosti zmluvy zo strany žalovanej nie je dôvodné v prípade, ak žalobca žaluje plnenie z takejto zmluvy, pretože na takomto určení nie je daný naliehavý právny záujem. Ďalej uviedol, že vzájomným návrhom uplatnený nárok žalovanej považuje za premlčaný v zmysle § 103 a § 107 OZ. Objektívna trojročná premlčacia doba by mala byť podľa neho aplikovaná odo dňa 19.03.2009, ako dňa po tom, kedy došlo podľa názoru vedľajšieho účastníka na strane žalovanej k bezdôvodnému obohateniu. Žalovaná tak mohla svoj nárok uplatniť do 19.03.2011 ale vzájomný návrh podala až dňa 15.08.2014. Jej nárok je tak v celom rozsahu premlčaný. Vzhľadom na uvedené navrhol žalobca, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil alebo aby ho zmenil tak, že jeho návrhu v celom rozsahu vyhovie.

17. Žalovaná k podanému odvolaniu žalobcu písomne uviedla, že rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje za správne tak po skutkovej ako právnej stránke. Argumentácia žalobcu o nedostatku naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe je bezpredmetná. Žalovaná sa vzájomným návrhom nedomáhala určenia neplatnosti úverovej zmluvy uzatvorenej s žalobcom ale zaplataenia sumy 780,22 eur s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia. Pri rozhodovaní o takomto návrhu sa otázka, či tu právo alebo právny vzťah je, resp. či je zmluva platná, posudzuje automaticky prejudiciálne. Pokiaľ ide o námietku premlčania uplatneného nároku žalovanej, žalovaná sa domáha vrátenia tých peňažných plnení, ktoré žalobcovi uhradila bez právneho titulu odo dňa 02.12.2011. Možno pritom ustáliť, že žalobca vedel o skutočnosti, že úverová zmluva, podľa ktorej poskytol žalovanej peňažné prostriedky, nemá zákonné náležitosti, ako aj o dôsledkoch ich neuvedenia a preto vedel, že na prijatie peňažných plnení nad rozsah poskytnutého bezúročného úveru nemá právny titul. Z toho odvodzuje žalovaná úmysel žalobcu bezdôvodne sa obohatiť na jej úkor a preto je nevyhnutné na daný prípad aplikovať 10 ročnú premlčaciu dobu podľa § 107 ods. 2 OZ. Navrhla preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil.

18. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a v rozsudku č. k. 5Co/781/2015-75 zo dňa 18.5. 2016 dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí žaloby žalobcu je potrebné ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť a vo výrokoch o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovanej sumu 780,22 eur spolu s 5,25 % - ným ročným úrokom z omeškania od 22.2.2014 do zaplataenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku ako aj vo výroku, ktorým si súd prvého stupňa vyhradil rozhodnutie o náhrade trov konania na dobu do 30 dní po právoplatnosti svojho rozsudku podľa § 221 ods. 1 písm. f), i) O.s.p. zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 2 O.s.p..

19. V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd uviedol, že pokiaľ ide o rozhodnutie súdu prvého stupňa o zamietnutí žaloby, ktorým sa od žalovanej domáhal zaplataenia sumy 398,57 eur s úrokom z omeškania vyčísleným v sume 60,25 eur a s úrokom z omeškania 8,15 % ročne zo sumy 398,57 eur od 1.7. 2014 do zaplataenia, tu podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 až § 135 O.s.p.. Pri rozhodovaní súd prvého stupňa použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný

skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožnil so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia o zamietnutí žaloby žalobcu a v celom rozsahu na ne poukázal v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p..

20. Čo sa týka rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bolo vyhovené vzájomnému návrhu žalovanej a žalobca bol zaviazaný k povinnosti zaplatiť žalovanej sumu 780,22 eur spolu s 5,25 % - ným ročným úrokom z omeškania od 22.2.2014 do zaplataenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, tu dospel odvolací súd k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v danej napadnutej časti zrušiť a vec vráti súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Aj keď odvolacie námietky žalobcu o nedostatku naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe boli celkom nedôvodné, keď predmetom vzájomného návrhu žalovanej bolo peňažné plnenie a nie určenie či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, tak žalobca v rámci odvolania vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku žalovanej. Keďže žalobca svoju námietku premlčania nezakladá na žiadnych nových skutočnostiach, ktoré neboli zistené do skončenia dokazovania na súde prvého stupňa a táto jeho námietka nebolo doposiaľ posudzovaná, je dôvodné, aby sa dôvodnosť uplatneného nároku odporkyne posúdila aj vo svetle tejto námietky. Hoci sa zdá, že námietku premlčania vznesenú žalobcom v odvolaní by mohol posúdiť aj odvolací súd v tomto konaní / keďže nie je dôvod ani potreba vykonávať žiadne ďalšie dokazovanie za účelom jej posúdenia a možno vychádzať zo skutkového stavu zisteného súdom prvého stupňa/, takéto posúdenie v odvolacom konaní by odporovalo právu strán na spravodlivý proces. Obsahom tohto ústavou garantovaného práva /čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky/ je i právo účastníka, aby sa jeho vec ak to zákon pripúšťa, prejedнала v dvojinštančnom konaní. Ak by teda odvolací súd novú /doposiaľ neuplatnenú/ a rozhodujúcu hmotnoprávnu námietku premlčania uplatneného nároku žalovanej posúdil ako prvý z konajúcich súdov až v odvolacom konaní, odoprel by tým stranám právo na prejednanie ich veci v dvojinštančnom konaní, čím by porušil ich právo na spravodlivý proces.

21. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o povinnosti zaplatiť žalovanej sumu 780,22 eur spolu s 5,25 % - ným ročným úrokom z omeškania od 22.2.2014 do zaplataenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Rovnako tak postupoval aj pokiaľ ide o výrok napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým si prvostupňový súd vyhradil rozhodnutie o náhrade trov konania na dobu do 30 dní po právoplatnosti svojho rozsudku, ktorý s ohľadom na spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu stratil svoje opodstatnenie.

22. Vychádzajúc z právneho názoru súdu druhej inštancie, súd ďalej konal o nároku žalovanej, ktorá vzájomným návrhom žiadala, aby súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť jej sumu 780,22 eur spolu s 5,25 % - ným ročným úrokom z omeškania od 22.2.2014 do zaplataenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, s tým, že úlohou súdu prvej inštancie bude právne posúdiť, či nárok žalovanej je alebo nie je premlčaný.

23. Z týchto dôvodov súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa zástupca žalobcu nedostavil, neúčast' na ňom ospravedlnil. S poukazom na ust. § 180 Civilného sporového poriadku /ďalej len „CSP“/ súd vo veci pojednával v neprítomnosti zástupcu žalobcu.

24. So Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa podľa osobitného predpisu súd konal naďalej i po 30.6. 2016 pod novým označením - osobitný subjekt konania, postupujúc podľa §95 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 470 ods. 2 CSP. Súd v tejto súvislosti zastáva názor, že pokiaľ právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, bola na základe svojho úkonu /návrh na vstup do konania/ riadnym účastníkom konania pod procesným označením vedľajší účastník, zostávajú účinky jeho úkonu zachované, zostáva naďalej účastníkom konania a nie je potrebné podávať nový návrh na jej pribratie do konania pod novým označením - osobitný subjekt konania. Inštitút osobitného subjektu konania podľa § 95 CSP svojím obsahom a účelom zodpovedá pôvodnej právnej úprave inštitútu vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, preto zostáva procesná kontinuita zachovaná na základe všeobecného pravidla o zachovaní právnych účinkov úkonov, ktoré nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti CSP.

25. Na pojednávaní pred súdom dňa 22.8. 2016 právny zástupca žalovanej a osobitného subjektu uviedol, že čo sa týka predmetu konania, vzájomného návrhu, má za to, že vzájomný návrh by mal byť žalovanej aj po posúdení námietky premlčania v celom rozsahu priznaný. Má za to, že dodávateľ ako podnikateľský subjekt, ktorý v čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy bol na finančnom

trhu už niekoľko rokov, poznal právne predpisy, ktoré upravovali sféru jeho podnikania. Z uvedeného možno vyvodíť, že žalobca vedel o potrebe uviesť náležitosť RPMN, resp. ročnú úrokovú sadzbu v konkrétnej úverovej zmluve na to, aby mohol platne požadovať protiplnenie vo forme odplaty za poskytnutý úver. Žalobca bol aj uzrozumený s dôsledkami absencie spomínaných údajov, a s tým spojenou bezúročnosťou poskytnutého úveru. Má za to, že zo strany žalobcu došlo k úmyselnému bezdôvodnému obohateniu a teda plnenie požadované vzájomným návrhom nie je premlčané, nakoľko je potrebné aplikovať 10-ročnú premlčaciu dobu. Taktiež aj súd 1. inštancie vo vydanom rozsudku konštatuje, že navrhovateľ si mal byť vedomý o dôsledkoch neuvedenia RPMN v úverovej zmluve. Vzhľadom na uvedené je žalovaná oprávnená požadovať všetky plnenia nad rámec istiny poskytnutého úveru za posledných 10 rokov, avšak z celej sumy bezdôvodného obohatenia si zatiaľ uplatňuje len časť, ktorá je vyčíslená vo vzájomnom návrhu. Vzhľadom na to, že došlo k úmyselnému bezdôvodnému obohateniu a ku skutočnosti, že žalovaná sa objektívne nemohla dozvedieť o právnom posúdení daného bezdôvodného obohatenia, má za to, že je nutné opätovne vyhovieť vzájomnému návrhu v celom rozsahu.

26. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

27. Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

28. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej / § 101 až 110/. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

29. Podľa § 107 ods. 1 a 2 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

30. Zhodnotiac výsledky dokazovania, dospel súd k právnomu záveru, že vzájomný návrh žalovanej, v konaní uplatnený, je dôvodný.

31. Predloženými listinnými dôkazmi ale aj vyjadreniami strán sporu mal súd jednoznačne poukázané, že žalobca ako veriteľ a dodávateľ uzavrel s žalovanou ako dlžníkom a spotrebiteľom UZ č. 5206145013 zo dňa 19.2. 2003, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej revolvingový úver s úverovým rámcom 30.000 Sk (995,82 eur). V danom prípade došlo nepochybne k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase uzatvorenia UZ.

32. V konaní bolo tiež preukázané, že žalovaná prostredníctvom kreditnej karty vyčerpala od žalobcu peňažné prostriedky v celkovej sume 2.873,58 eur. Úver mala žalovaná splatiť mesačnými splátkami vo výške 1.200 Sk (39,83 eur). Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí podľa § 4 ods. 2 písm. a/ a g/ zákona č. 258/2001 Z.z. obsahovať údaj o sume, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a RPMN. RPMN odzrkadľuje celkovú odplatu za poskytnutie úveru, a je, ako to uviedol aj právny zástupca odporkyne a vedľajšieho účastníka, referenčným údajom slúžiacim spotrebiteľovi pre porovnanie výhodnosti ponúkaného finančného produktu s obdobnými finančnými produktmi na trhu. V prípade, že údaj o RPMN v zmluve absentuje, považuje sa poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, čoho si musel byť navrhovateľ ako dodávateľ vedomý. UZ súčasne neobsahuje akékoľvek dojednanie o úrokoch a poplatkoch za poskytnutie spotrebiteľského úveru, čo má v čase uzatvorenia UZ za následok, že žalobca v postavení veriteľa nemôže požadovať od žalovanej zaplatenie nedojednaných úrokov a poplatkov (§ 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z.). Úrok je jedným z definičných znakov zmluvy o úvere. UZ pritom neobsahuje vo svojej lícnej časti údaj, ktorý by sa týkal úrokov, o ktoré bude úver navýšený. Uvedený údaj sa však nenachádza ani v UP, ktoré síce žalovaná podpísala, no vzhľadom na početnosť ustanovení UP, navyše napísaných malým, len ťažko čitateľným písmom, možno predpokladať, že pred ich podpisom si ustanovenia UP žalovaná neprečítala a keby aj áno, sotva by ich obsahu bez bližšieho vysvetlenia porozumela. Zákon síce explicitne neupravuje úrokovú sadzbu ako obligatórnu náležitosť úverovej zmluvy, upravuje však dôsledky neuvedenia úrokov (§ 4

ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z.). Na vyššie uvedenej právnej kvalifikácii nič nemení ani skutočnosť, že žalobca mal žalovanej poskytnúť tzv. revolvingový úver. Spotrebiteľ predsa musí vždy vopred dostať písomne ponuku za akých podmienok, za akú odplatu, môže úver čerpať a len pokiaľ k takejto ponuke, obsahujúcej zákonom požadované náležitosti, účinne svojím prejavom vôle pristúpi, iba vtedy možno hovoriť o platnom dojednaní o poskytnutí spotrebiteľského úveru, zakladajúcim súčasne nárok veriteľa na odplatu za jeho poskytnutie. Takisto ani v UP nie je uvedená úroková sadzba úveru a pokiaľ tieto podmienky odkazujú na Sadzobník, z vyjadrenia právneho zástupcu žalovanej vyplynulo, že Sadzobník žalovanej zaslaný ani nebol a že s obsahom tohto Sadzobníka ani nebola pravdepodobne zo strany žalobcu oboznámená. Aj podľa súdu zásadný právny význam má aj skutočnosť, že žalobca kontinuálne a opakovane požičiaval peniaze odporkyni od roku 2003 do roku 2011, bez toho, že by žalobca akokoľvek dal do súladu UZ s platnou legislatívou, upravujúcou predaj finančných produktov. Žalobca aj podľa právneho názoru súdu nastavil úmyselne svoj úverový produkt tak, aby žalovaná opakovane (cyklicky) čerpala peňažné prostriedky v priebehu dlhej časovej periódy bez toho, aby mala (resp. reálne mohla mať) prehľad o koľko v skutočnosti požičané peniaze preplatí. Súd nesúhlasí s žalobcom v tom, že Zákon o spotrebiteľských úveroch nevyžaduje vzhľadom na revolvingový typ úveru údaj o RPMN, pretože RPMN mohla byť vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy, pričom nekonkretizuje, akým konkrétnym spôsobom má byť údaj o RPMN vyjadrený, teda či má byť napr. vyjadrený vo forme jedného konkrétneho čísla, alebo môže byť vyjadrený i vo forme určitého rozpätia ohraničeného minimálnou hodnotou RPMN a jeho maximálnou hodnotou. Podstatné však je podľa názoru súdu to, že údaj o RPMN v UZ úplne absentuje. Pretože v UZ nie je uvedený údaj o sume a počte splátok, údaj o úrokoch a iných poplatkoch, veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Hoci žalobca tvrdil, že všetky potrebné údaje o sume, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov jasne vyplývajú z lícnej strany zmluvy, ktoré sú doplnené údajmi v príručke užívateľa predmetného úveru, s týmto dokumentom, tak ako bolo uvedené vyššie, žalovaná pred podpisom UZ nebola pravdepodobne s touto príručkou oboznámená, resp. žalobca nepreukázal, že by s ňou žalovanú pred podpisom UZ oboznámil. Takisto súd dáva do pozornosti formálnu nedostupnosť UZ spôsobenú drobným, len s veľkými ťažkosťami čitateľným písmom v UP v kombinácii s množstvom neprehľadných povinností ukladaných žalovanej ako úverovému dlžníkovi. Zmluva s uvedenými nedostatkami predstavuje nekalú prax v zmysle Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4. 1993 ako aj v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a nemôže tak požívať právnu ochranu.

33. Úver poskytnutý žalobcom žalovanej treba teda považovať za bezúročný a bez poplatkov. Na základe predloženého výpisu čerpania, splátok a úhrad, žalovaná doteraz uhradila žalobcovi sumu 4.872,07 eur, teda sumu vyššiu, než jej bola žalobcom z úverového zmluvného vzťahu poskytnutá (2.873,58 eur).

34. Žalovaná sa v konaní vzájomným návrhom podľa § 97 Občianskeho súdneho poriadku domáhala od žalobcu podľa §§ 451 ods. 1 a 2 OZ zaplata sumy 780,22 eur, ktorá pozostáva zo súčtu 12 úhrad, ktoré uskutočnila v období od 2.12. 2011 do 21.2. 2014, hoci na základe žalobcom v konaní predložených listín možno konštatovať, že žalobca sa bezdôvodne obohatil (plnenie bez právneho dôvodu) na úkor žalovanej o sumu 1.998,49 eur (4.872,07 eur - 2.873,58 eur). Z vyššie uvedených dôvodov sa žalobca na úkor žalovanej o vyššie uvedenú sumu obohatil a teda nárok žalovanej na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 780,22 eur bol dôvodný.

35. Vzhľadom však na vznesenú námietku premlčania žalovanou v konaní uplatneného nároku zo strany žalobcu, bolo potrebné skúmať, či nárok žalovanej na zaplata sumy 780,22 eur je, resp. nie je premlčaný. Súd sa v celom rozsahu stotožnil s právnou argumentáciou právneho zástupcu žalovanej, a síce, že žalobca ako dodávateľ a súčasne podnikateľský subjekt, ktorý v čase uzatvorenia UZ bol na finančnom trhu už niekoľko rokov, poznal, resp. mal poznať právne predpisy, ktoré upravovali sféru jeho podnikania. Z uvedeného aj podľa právneho názoru súdu možno vyvodiť, že žalobca vedel o potrebe uviesť náležitosť RPMN, resp. ročnú úrokovú sadzbu v UZ v súvislosti s tým, aby mohol platne požadovať protiplnenie vo forme odplaty za poskytnutý úver. Žalobca mal teda vedomosť o dôsledkoch absencie vyššie uvedených údajov, okrem iného aj s tým spojenou bezúročnosťou poskytnutého úveru. Zo strany žalobcu došlo teda tým, že prevzal od žalovanej vyššiu sumu peňazí, než tejto v skutočnosti poskytol, k úmyselnému bezdôvodnému obohateniu, na ktoré sa vzťahuje 10-ročná premlčacia doba. Vzhľadom na uvedené je žalovaná oprávnená požadovať od žalobcu všetky plnenia nad rámec istiny poskytnutého úveru za posledných 10 rokov a teda i žalovanú sumu 780,22 eur, ktorá predstavuje 12 úhrad žalovanej z titulu uzavretej UZ žalobcovi, ktoré uskutočnila v období od 2.12. 2011 do 21.2. 2014.

36. Z vyššie uvedených dôvodov uložil súd žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanej sumu 780,22 eur.

37. Žalovaná si v konaní uplatnila aj úroky z omeškania zo sumy 780,22 eur vo výške 5,25 % ročne od 22.2. 2014 do zaplataenia, t. j. počnúc dňom nasledujúcim po jej poslednej úhrade, resp. po poslednom jej plnení bez právneho titulu v prospech žalobcu zo dňa 21.2. 2014, t. j. odo dňa 22.2. 2014. Takto žalovanou v konaní uplatnené úroky z omeškania boli v súlade s § 517 ods. 2 OZ a preto súd uložil žalobcovi aj povinnosť zaplatiť žalovanej aj ňou v konaní uplatnené zákonné úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 22.2. 2014 do zaplataenia, t. j. počnúc dňom nasledujúcim po poslednej úhrade, resp. po poslednom plnení žalovanej bez právneho titulu v prospech žalobcu zo dňa 21.2. 2014, t. j. odo dňa 22.2. 2014.

38. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v konaní v celom rozsahu úspešná a preto jej a takisto Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, patrí plná náhrada trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník /§ 262 ods. 2 CSP/.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné v lehote 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, v dvoch rovnopisoch.

Odvolanie musí okrem všeobecných náležitostí /označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisovú značku súdu/ obsahovať oznámenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1 a 2 CSP.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.